

SARIEV Contemporary, Пловдив
представя:

Стефан Николаев

Be Yourself No Matter What They Say
самостоятелна изложба

17 май – 28 юни 2019

Откриване 17 май, 18:30 часа в присъствието на художника

SARIEV Contemporary, Пловдив има удоволствието да представи самостоятелната изложба „Be Yourself No Matter What They Say“ на репрезентирания от галерията автор Стефан Николаев.

Изложбата ще се състои между 17 май и 28 юни 2019 г. в пространството на галерията и ще бъде открита на 17 май в 18:30 часа в присъствието на художника.

Текстът към изложбата е от изкуствоведа Десислава Милева

- *The innocent eye sees nothing.*

- *„Ние навигираме непрекъснато между предмета и неговата де-мистификация, неспособни да го предадем в неговата цялост: ако разгадаем предмета, ние го освобождаваме, но същевременно го унищожаваме; а ако му оставим тежестта, го запазваме, но го връщаме още по-мистифициран.“ - Ролан Барт, „Митологии“, 1957*

Темата на този текст са няколко художествени творби, събрани в изложба с определено заглавие и замисъл, за чието представяне може да се използва определен и изпитан изкуствоведски подход – кратък иконологически анализ на произведенията, придружен от коментар на културния контекст и цялостната работа на художника. За четвъртата самостоятелна изложба на художника Стефан Николаев в галерия Sariev Contemporary този метод, по-скоро удобен предвид естеството на произведенията (скулптурни), се оказва в известен смисъл и изключително хлъзгав. От една страна, защото символната натовареност на творбите не произхожда толкова от намерението на автора, колкото от очите на гледача. Доказателство за това са и иронично-закачливите заглавия, които отклоняват повече, отколкото водят нанякъде. И от друга, защото художникът, повече от всякога в своя изложба, си служи с културни митологии, за да види докъде експериментите му със свойствата на скулптурата могат да доведат. Разпадат ли се тези митологии при това тяхно материализиране или се превръщат в инструменти за осмисляне на съвремението?

За броденето из тях Стефан Николаев избира интересен Вергилиев спътник. Само артистът е, според поета Шарл Бодлер, способен да дешифрира смисъла на аналогите, които позволяват преминаването от света на възприятия към този на идеите. Цитираното от Николаев начало на Бодлеровото стихотворение „Съответствия“ е като Дантево предупреждение към прекрачилите входа на галерията. В пространството от символи, изградено от художника, те са толкова наблюдаващи, колкото наблюдавани, с един определено „познат и близък взор“. Мигновено разпознаваемите очертания на гълъб с лаврова клонка в клюна, обърната нагоре конска подкова, завинаги замръзналите в крайни изрази на щастие и тъга маски, романтичният залез с реещи се в небето птици присъстват във всекидневния живот, под различни материални форми, често доведени до абсурден кич. Но отвъд това неоспоримо и преливащо физическо присъствие, те функционират като знаци, свидетелстващи за нещо друго, нематериално и разтегливо във времето, което ги превръща в своеобразни „митове“, независимо от проявленията им или по-скоро заради тях. Именно то изплува и в търсенията на Стефан Николаев и свързва остатъци от история, легенди, рекламни стратегии и масова консумация.

Гълъбът на мира в творбата „Dove“ (2019) е и този на Пикасо. Но общото начало на двата образа се разклонява с нови употреби, чак до съществуването му днес в уникал, онзи универсален език, на който само компютрите изглежда са способни да говорят, под формулата U+1F54A. Но червеният неон, в който Стефан Николаев закодира образа, освен крехкост и ефимерност внушава и странно предупреждение. Също толкова нетипична употреба на неон и мед художникът прави и в „God save the hobby horse“ (2019). Предупреждението се е превърнало в своеобразна покана да се спреш и влезеш. Вместо да предлага конкретен отговор къде, заглавието на творбата връща към поетия от художника път на изследване на образите и тяхното формиране.

SARIEV CONTEMPORARY

„Всички изображения се дължат повече на други, отколкото на природата.“ пише Ернст Гомбрих в есето си „Meditations on a Hobby Horse or the roots of artistic form“ (1963).

Смисълът на образите може да е и тяхната способност да се събират един в друг, да скриват и разкриват едновременно, подобно на маските в древногръцкия театър, които позволявали на актьорите да излизат на сцената по няколко пъти, т.е. да изпълняват няколко различни роли. Ако в „Ricchi e poveri“ (2018) богатството и бедността, щастието и нещастieto са двете лица на една и съща монета, то тя бива непрестанно хвърляна от този, който я държи. С изливането им в чугун, Стефан Николаев връща на маските цялата им тежест, най-вече образна, докато златото е този така необходим контраст, в който да се отразява светлината. А тя идва, романтична и безкрайна, от набързо скованите, но напълно достатъчни щрихи на „Be yourself no matter what they say“ (2019). Пренаситеното от образи въображение няма нужда от повече, за да се намести удобно пред екрана на собственото си съществуване. Позитивното и присъстващо вероятно във всяка мотивационна книга заглавие на творбата се превръща и в това на изложбата, с типичния за Стефан Николаев ироничен поглед към клишетата. Така нареченият индивидуализъм днес често е построен именно с тях.

Много по-мълчаливо, свободно и концептуално е началото, което се превръща и в край на изложбата. „Nothing“ (2018), изписано с така търсеното и ценено злато върху гранит, говори за един от най-големите страхове на човека и опитите му да се справи с него. Съществуването, което, като залеза, идва и си отива непрекъснато, е и това на образите, неспиращи да се променят, докато и от тях, в крайна сметка, не остане нищо.

Десислава Милева, май 2019

-

Стефан Николаев е роден в София през 1970 година. Живее и работи в Париж и София. Завършва Художествената гимназия в родния си град (1983-1988), Парижката академия за изящни изкуства (1988-1994) и Уинчестърската школа по изкуства, Англия (1992). Имал е множество самостоятелни изложби, сред които: „Rien ne va plus“, Michel Rein, Париж (2018); „Вървя през лабиринт, който е права линия“, Sariev Contemporary, Пловдив (2017); „Bronze, sweat and tears“, Michel Rein, Брюксел (2016); „Бизнес, модел, скулптура“, Sariev Contemporary, Пловдив (2015); „If Things Are Not As You Wish, Wish Them As They Are“, Michel Rein, Париж (2013); „Half-Life“, Sariev Contemporary, Пловдив (2013); „Holy Spirit Rain Down“, Център за съвременно изкуство Les Eglises, Chelles, Франция (2010). Негови творби са участвали и в многобройни колективни изложби във Франция, Белгия, България и др. През 2007 г. Николаев представя България на Венецианското биенале (заедно с Иван Мудов и Правдолюб Иванов). Същата година участва и в Лионското биенале, а през 2004 – в Биеналетата в Гуангджу, Корея и Цетинье, Черна Гора. Негови работи са показвани в арт изложенията ArtBasel, FIAC, The Armory Show, ARCO. За участието си в 4-тото Биенале в Цетинье Николаев получава наградата за изкуство на ЮНЕСКО.

Стефан Николаев е репрезентиран от галерия Sariev Contemporary от 2013 г.